

aby odpověděl nejdéle do dalších 30 dnů. Nejde-li v této lhůtě odpověď, aneb její odepření, bude věc dána na pořad plné schůze, požádá-li o to do 8 dnů písemně 21 poslanců. Jednání omezí se na projev k věci jednoho z tazatelů, označeného v žádosti, a dotázaného.

(2) Interpelace i písemná odpověď nebo její odepření podává se kanceláři sněmovní a rozdává se tiskem. Tazatelé mohou interpelaci a svoje podpisy, podpisovatelé pak svoje podpisy odvolati, dokud interpelace nebyla rozdána tiskem.

(3) Nejpozději ve schůzi, která následuje po rozdáání odpovědi nebo jejího odepření, může být navrženo, aby se o odpovědi nebo jejím odepření rokovalo. Pro návrh a rokování platí § 65.

(4) K žádosti člena vlády musí předseda pro odpověď na interpelaci prohlásiti schůzi za důvěrnou; v tom případě se odpověď nevytiskne, leč by se sněmovna jinak usnesla. Případný návrh na zahájení rozpravy učiniti jest ihned ve schůzi důvěrné a sněmovna usnášejíc se o zahájení rozpravy rozhodne zároveň, zda rozprava provede se ve schůzi veřejné či důvěrné (§§ 37 a 38).

(5) Tato ustanovení nevztahují se na interpelace, které v době, kdy tento zákon nabyl účinnosti, jsou již předmětem sněmovního projednávání.

§ 69 z n i :

(1) Je-li interpelace kromě podpisů tazatelů uvedených v záhlaví opatřena ještě dalšími 50 podpisy poslanců, a je-li závažnost a naléhavost případu v interpelaci věcně odůvodněna, pokládá se interpelace tato za naléhavou a dotázaný musí do 14 dnů odpověděti buď písemně nebo v plenární schůzi ústně nebo stejným způsobem odepříti odpověď s udáním důvodů. Nejpozději ve schůzi po rozdáání odpovědi tiskem nejbližší příští nebo po 14denní lhůtě uplynulé bez odpovědi může tazatel navrhnouti, aby se rokovalo o předmětu interpelace. O návrhu tom usnáší se sněmovna bez rozpravy prostým hlasováním a v usnesené rozpravě náleží slovo nejprve jednomu z tazatelů uvedených v záhlaví interpelace. Dotázaný musí se v rozpravě ujmouti slova, jestliže do zahájení rozpravy nebyla odpověď rozdána tiskem.

(2) Ustanovení §§ 68 a 65 platí obdobně.

(3) Tato ustanovení nevztahují se na naléhavé interpelace, které v době, kdy tento zá-

kon nabyl účinnosti, jsou již předmětem sněmovního projednávání.

Článek II.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provedou jej všichni členové vlády.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dostálek v. r.
Černý v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Trapl v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Franke v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.

89.

**Zákon ze dne 2. června 1933,
kterým se mění a doplňují některá ustanovení
zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 326 Sb. z. a
n., o jednacím řádu senátu Národního shromáždění.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 326 Sb. z. a n., o jednacím řádu senátu Národního shromáždění, mění a doplňují se takto:

§ 2, odstavce 4 a 5 znějí:

(4) Na písemnou nebo telegrafickou žádost udělí předseda dovolenou do 7 dnů senátoru zaneprázdněnému nezbytnou nebo důležitou záležitostí. O dovolené delší rozhoduje senát na návrh předsedův bez rozpravy prostým hlasováním. O udělení nebo neudělení dovolené budiž senátor ihned písemně uvědoměn. Dodatečná písemná omluva neúčasti se uzná a senátoru potvrdí, uvede-li senátor zároveň překážky, jež mu zabránily vyžádati si potřebnou dovolenou, a pošle-li omluvu předsednictvu, když překážky přestaly. O platnosti dodatečné omluvy rozhoduje předseda, šlo-li o neúčast na schůzích nepřesahující 7 dnů, senát na návrh předsedův bez rozpravy prostým hlasováním, šlo-li o neúčast delší. Předseda může žádati, aby důvody, jichž se senátor dovolává, byly osvědčeny.

(5) Ustanovení odstavce čtvrtého se nevztahuje na senátory, kteří jsou členy vlády.

Odstavec (5) zákona stává se odstavcem (6).

§ 3, odstavce 2 a 3 znějí:

(2) Nezúčastní-li se senátor bez platné omluvy 6 plenárních schůzí za sebou jdoucích, ale v různé dny konaných, usnese se předsednictvo senátu, aby mu byla udělena veřejná důtka. O tomto svém usnesení zpraví předsednictvo senát v nejbližší plné schůzi a kromě toho zpraví písemně předsednictvo klubu, jehož je senátor členem. Nadto ztrácí senátor nárok na celou náhradu podle § 81 na jeden měsíc.

(3) Byl-li senátor v témže roce třikrát podle odst. 2 pokutován, přikáže předseda senátu věc výboru imunitnímu, aby podal senátu zprávu s návrhem. Výbor může navrhnouti, aby senátoru byla udělena senátem veřejná důtka a aby bylo toto usnesení senátu vyhlášeno v Úředním listě a rozhlášeno úřední korespondencí. Výbor může dále navrhnouti ztrátu nároků podle § 81 nejvýše na 6 měsíců nejbližze následujících. O návrhu výboru rozhodne senát bez rozpravy prostým hlasováním.

§ 5, odstavce 1, 2, 6 a 7 znějí:

(1) Nově zvolený senát ustaví se v plné schůzi do 6 týdnů po vyhlášení výsledků volby (§ 2 zákona o složení a pravomoci senátu a § 55 řádu volení do poslanecké sněmovny).

(2) Schůzi tu zahájí a řídí předseda vlády, přijme slib senátorů (§ 6, odst. 1), dá neprodleně provést volbu předsedy a dotáže se ho, zda volbu přijímá. Při tom přísluší předsedovi vlády všechna práva, která má předseda senátu při řízení plné schůze.

(6) Zvolení členové předsednictva podrží své funkce až do provedení nové volby.

(7) Kdyby během volebního období senátu nastala nutnost voliti znovu celé předsednictvo, a dosavadní předseda neb úřadující místopředseda neprovedl volbu do čtyř týdnů, svolá předseda vlády nejpozději do dalších dvou týdnů senát k volbě nového předsednictva (odst. 2 a 3). I tato volba je konečná.

§ 9, odstavec 1, lit. a), b), n) a o) zní:

(1) Plná schůze předsednictva usnáší se za předsednictví předsedy neb úřadujícího místopředsedy:

a) o závazném výkladu jednacího řádu;

b) o veřejné důtce senátoru nedbalému (§ 3, odst. 2), o odvolání senátora vyloučeného (§ 52, odst. 1) nebo senátora, jemuž bylo odňato slovo (§ 50, odst. 3); o vyloučení senátora a návrhu na odnětí náhrad senátoru vyloučenému (§ 52, odst. 2 až 4);

n) o provedení předběžné rozpravy o vládních návrzích tiskem rozdaných (§ 20, odst. 1);

o) o provedení druhého čtení ihned po čtení prvním (§ 54, odst. 1).

§ 10, odstavce 1, 2 a 3 znějí:

(1) Předseda svolává plné schůze senátu (§ 40), řídí je, pečuje, aby zachován byl jednací řád a při schůzích pořádek (§§ 50 až 52), dává slovo, stanoví a klade otázky při hlasování a prohlašuje jeho výsledek.

(2) Kdyby byl porušen pořádek ve schůzi, může schůzi přerušiti nebo skončiti; ruší-li schůzi posluchači, dá rušitele vyvésti. Je-li potřeba, dá vykliditi galerii nebo některou její část.

(3) Předseda ukončuje schůzi (§ 40).

§ 20 zní:

Jak se přikazují návrhy vládní.

(1) Když byl vládní návrh tiskem rozdán, dá předseda předběžnou rozpravu o něm na pořad některé z nejbližších pěti schůzí senátu, požádá-li o to vláda nebo usneslo-li se na tom předsednictvo.

(2) Předběžnou rozpravu zahájí člen vlády. V rozpravě může promluvit z každého klubu toliko jeden jeho člen a jeden řečník ze senátorů mimo kluby. V předběžné rozpravě nejsou přípustny věcné návrhy.

(3) Po skončení předběžné rozpravy, anebo nebyla-li tato konána, přikáže předseda vládní návrh nejpozději ve schůzi příští jednomu nebo několika výborům, jež považuje za příslušné. Navrhne-li některý senátor, aby vládní návrh přikázán byl výboru jinému nebo dalšímu, rozhodne o tom senát bez rozpravy prostým hlasováním.

(4) Vláda může své návrhy odvolati, dokud senát nepřikročil ke druhému čtení.

§§ 47 a 48 se mění takto:

Ustanovení § 47, odst. 3 se škrte, odst. 4 označí se jako (3).

Do § 48, odst. 1 vsunuje se jako druhá věta toto ustanovení:

Návrhu na zamítnutí nelze činiti, nýbrž jen návrh, aby se přešlo k pořadu, s odůvodněním nebo bez něho.

§ 50 zní:

Volání k věci a k pořádku, odnětí slova, vyloučení projevu z jednání.

(1) Odchyluje-li se řečník od věci projednávané, volá jej předseda k věci. Za projevy a činy porušující jednací řád, urážející slušnost či mrav anebo trestuhodné volá předseda k pořádku. Předseda může řečníka přerušiti, žádá-li to výkon jeho úřadu.

(2) Předseda může odníti slovo řečníkovi, kterého volal za jeho řeči třikráte k věci nebo k pořádku, jakož i řečníkovi, který překročil dobu řeči určenou podle § 45. Bylo-li řečníku odňato slovo, přestane se další jeho řeč těsnopisecky zaznamenávat.

(3) Bylo-li senátoru odňato slovo, nesmí v téže rozpravě mluvit. Ztratil-li slovo (§ 45, odst. 7), může se v téže rozpravě přihlásiti již jen jednou (§ 45, odst. 5). Senátor, jemuž bylo slovo odňato, může se odvolati k předsednictvu, které rozhodne před zakončením rozpravy.

(4) Projevy a návrhy směřující zřejmě k tomu, aby senátní jednání mařily nebo svévoleně zdržovaly, může předseda se svolením senátu vyloučiti z jednání. Senát udílí toto svolení bez rozpravy prostým hlasováním.

§ 51 zní:

Kárné řízení pro urážky na cti.

(1) Urazí-li senátor u výkonu mandátu (§ 23 úst. list.) při jednání senátním člena Národního shromáždění, člena nebo zástupce vlády spíláním nebo zlým nakládáním nebo přednese-li obvinění, dotýkající se cti těchto činitelů způsobem, jaký se nesnáší s důstojností senátu, může uražený do 8 dnů žádati písemně u předsedy senátu, aby proti provinilému bylo zavedeno kárné řízení. Žádost přikáže předseda s urychlením výboru imunitnímu. Urazí-li senátor u výkonu mandátu (§ 23 úst. list.) při jednání senátním některou sněmovnu nebo její orgán, navrhne předseda do 8 dnů písemně výboru imunitnímu, aby zavedl kárné řízení.

(2) Imunitní výbor vyslechne obviněného, případně žadatele a svědky události (§ 28) a rozhodne do 8 dnů, zda je senátor vinen. V tom případě podá předsedovi písemnou zprávu se všemi doklady a s návrhem, aby byl provinilý

potrestán veřejnou důtkou, spojenou podle vážnosti případu se ztrátou senátorských náhrad nejvýše na jeden měsíc.

(3) Návrh výboru na potrestání provinilého senátora se rozdává tiskem a dá se na pořad nejbližší schůze senátu. Senát vyslechne toliko zpravodaje, provinilého, po případě i žadatele, a po doslovu zpravodajově rozhodne o návrhu výboru, po případě o návrzích podaných podle §§ 47 a 48.

§ 52. zní:

Vyloučení ze schůzí.

(1) Urazil-li senátor ve schůzi presidenta republiky, nebo urazil-li ve schůzi (§ 51) předsedu senátu, předsednictvo senátu nebo jeho členy, vládu, předsedu nebo člena vlády pro výkon jejich funkcí, nebo odpírá-li předsedovým nařízením aneb opatřením, anebo maří-li jednání senátní, může předseda vyloučiti provinilého na dobu trvání této schůze, po případě na dobu až šesti schůzí dalších. Z tohoto opatření může se vyloučený odvolati k předsednictvu senátu ve lhůtě 8 dnů.

(2) Maří-li senátor jednání takovým způsobem, že se nemůže v jednání pokračovati, nebo dopustí-li se násilností, může předsednictvo senátu vyloučiti jej až na dobu dvaceti schůzí senátu. Při tom ztrácí vyloučený náhradu senátorskou na 1 měsíc.

(3) Nepodrobí-li se vyloučený senátor dobrovolně rozhodnutí, kterým byl vyloučen, ztrácí nadto senátorskou náhradu na 1 měsíc. Předsednictvo může v případě odstavce 2 navrhnouti senátu snížení náhrady senátoru vyloučenému až na jednu třetinu i na dobu další, nejvýše však úhrnem na dobu 6 měsíců. O návrhu tom rozhodne senát bez rozpravy prostým hlasováním.

(4) Byl-li senátor v témže zasedání podle odst. 1 neb 2 již jednou vyloučen, ztrácí při každém dalším vyloučení senátorskou náhradu na 1 měsíc. Předsednictvo může navrhnouti senátu snížení náhrady senátoru vyloučenému až na jednu třetinu i na dobu další, nejvýše však úhrnem na 6 měsíců. O návrhu tom rozhodne senát bez rozpravy prostým hlasováním.

(5) V době vyloučení není vyloučenému senátoru dovolen vstup do zasedací síně a do místností výborových.

§ 54, odstavec 1 zní:

(1) Při druhém čtení hlasuje se o celé osnově nejdříve za 24 hodiny po skončení

čtení prvního. Druhé čtení osnov naléhavých může být z usnesení předsednictva provedeno v téže schůzi.

§ 67 zní:

Interpelace.

(1) Je-li takový dotaz podepsán vedle prvního z tazatelů, uvedených v záhlaví, ještě aspoň 10 jinými senátory, jest dotázaný povinen na tuto interpelaci odpovědět písemně nebo v plné schůzi ústně, nebo tímž způsobem odpověď odepřít s udáním důvodů. Jestliže vláda nebo dotázaný její člen do 3 měsíců na interpelaci neodpoví nebo neodepře odpovědět, vyzve předseda senátu dotázaného, aby odpověděl nejdéle do dalších 30 dnů. Nedojde-li v této lhůtě odpověď, aneb její odepření, bude věc dána na pořad plné schůze, požádá-li o to do 8 dnů písemně 11 senátorů. Jednání omezí se na projev k věci jednoho z tazatelů, označeného v žádosti, a dotázaného.

(2) Interpelace i písemná odpověď nebo její odepření podává se kanceláři senátní a rozdává se tiskem. Tazatelé mohou interpelaci a svoje podpisy, podpisovatelé pak svoje podpisy odvolati, dokud interpelace nebyla rozdána tiskem.

(3) Nejpozději ve schůzi, která následuje po rozdání odpovědi nebo jejího odepření, může být navrženo, aby se o odpovědi nebo jejím odepření rokovalo. Pro návrh a rokování platí § 65.

(4) K žádosti člena vlády musí předseda pro odpověď na interpelaci prohlásiti schůzi za důvěrnou; v tom případě se odpověď nevytiskne, leč by se senát jinak usnesl. Případný návrh na zahájení rozpravy učiniti jest ihned ve schůzi důvěrné a senát usnášeje se o zahájení rozpravy rozhodne zároveň, zda rozprava provede se ve schůzi veřejné či důvěrné (§§ 37 a 38).

(5) Tato ustanovení nevztahují se na interpelace, které v době, kdy tento zákon nabyl účinnosti, jsou již předmětem senátního projednávání.

§ 68 zní:

(1) Je-li interpelace kromě podpisů tazatelů uvedených v záhlaví opatřena ještě dalšími 25 podpisy senátorů, a je-li závažnost a naléhavost případu v interpelaci věcně odůvodněna, pokládá se interpelace tato za naléhavou a dotázaný musí do 14 dnů odpovědět buď písemně nebo v plenární schůzi

ústně nebo stejným způsobem odepřít odpověď s udáním důvodů. Nejpozději ve schůzi po rozdání odpovědi tiskem nejbližší příští nebo po 14denní lhůtě uplynulé bez odpovědi může tazatel navrhnouti, aby se rokovalo o předmětu interpelace. O návrhu tom usnáší se senát bez rozpravy prostým hlasováním a v usnesené rozpravě náleží slovo nejprve jednomu z tazatelů uvedených v záhlaví interpelace. Dotázaný musí se v rozpravě ujmouti slova, jestliže do zahájení rozpravy nebyla odpověď rozdána tiskem.

(2) Ustanovení §§ 67 a 65 platí obdobně.

(3) Tato ustanovení nevztahují se na naléhavé interpelace, které v době, kdy tento zákon nabyl účinnosti, jsou již předmětem senátního projednávání.

Článek II.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provedou jej všichni členové vlády.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dostálek v. r.
Černý v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Trapl v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Franke v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.

90.

Usnesení poslanecké sněmovny ze dne 2. června 1933,

kterým se mění některá ustanovení jednacího řádu poslanecké sněmovny Národního shromáždění ze dne 15. dubna 1920, č. 325 Sb. z. a n.

Poslanecká sněmovna Národního shromáždění republiky Československé usnesla se ve 279. schůzi dne 2. června 1933 na základě článku I. zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 325 Sb. z. a n., o jednacím řádu poslanecké sněmovny Národního shromáždění, na těchto autonomních změnách ustanovení jednacího řádu poslanecké sněmovny: